

Z východu na západ a zase zpátky aneb O mírné sovětizaci Evropy

ET epochtimes.cz/2024/11/22/z-vychodu-na-zapad-a-zase-zpatky-aneb-o-mirne-sovetizaci-evropy

22. listopadu 2024

Názory

(Pixabay)

Marian Kechlibar

22. 11. 2024

Komentář

Sedmnáctý listopad je pro politickou vrstvu příležitostí, jak si v médiích sladce zavzpomínat na jinými lidmi již vybojované vítězství. Nejvyšší představitelé státu to mají pokažené tím, že se od nich vyžaduje položení věnců či kytic na předvídatelných místech v centru Prahy, která nelze úplně uzavřít před veřejností, a nespokojená veřejnost tam na ně taky čeká, aby po nich mohla hodit nějakým tím jedovatým slovem; čekala na Klause, čekala na Zemana, čeká na Pavla a bude čekat i na další. Ne nutně vždy ti samí lidé, ale probíhá to pokaždé dost podobně.

Stejně tak tradičně se při té příležitosti 17. listopadu téměř nikdy nemluví o *budoucnosti*, jako by ta druhá půlka časové osy vůbec neexistovala. Tak tedy pojdme chvíli mluvit o budoucnosti...

Historie se opakuje, nejprve jako tragédie, potom jako fraška. A i když se nám sovětský duch a sovětské poměry našťastí nevrátily v plné palbě (žádné gulagy a popravy), určité ozvěny pozdního komunismu se nám opravdu vracejí, jenom z opačné strany.

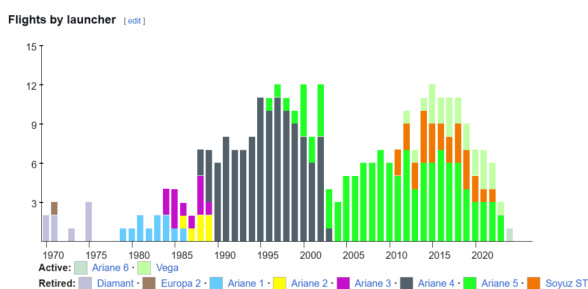
Ozvěna první: technologické zaostávání a nadávání na „zlé Američany“

Tehdy v osmdesátkách už se nedalo popřít, že Západ Východu zásadně technologicky utekl a že v takových věcech, jako je konzumní elektronika nebo kvalita automobilů, těm Zápaďákům dost těžce hledíme na záda. Reakcí režimu byla frustrovaná zuřivost v médiích: oni možná mají džíny, kalkulačky a videorekordéry, ale my máme Pokrokové Socialistické Zřízení!

Začíná se to pomalu opakovat, jenom na úrovni EU vs. USA. Evropě za poslední generaci ujelo už tolik pomyslných vlaků, že by zaplnily menší seřadovací nádraží. Momentálně jí zrovna ujíždí vlak jménem umělá inteligence, o kterém zatím nevíme, jestli je to osobák do Berouna nebo TGV do Cannes, ale stejně ujíždí. Největší středisko AI na evropském kontinentě je Londýn, který v EU neleží.

Způsob, kterým nám ujel vlak v kosmickém průmyslu, je ještě děsivější. EU má k dispozici jeden z nejlepších kosmodromů světa, Kourou ve Francouzské Guyaně, položené skoro přesně na rovníku, což je pro vzlety na některé oběžné dráhy velmi výhodné. Podívejte se prosím na vytížení tohoto kosmodromu v průběhu posledních padesáti let...

*Ano, vidíte to dobře, za celý rok 2024 vzlétla z Kourou **jedna** raketa celkem, pokusný prototyp Ariane 6. To je provoz, co? To je skvělé využití drahé infrastruktury za pár miliard eur!*

Mezitím jen SpaceX za letošek překročilo stovku vzletů, a to už v polovině října. Jinými slovy, létají zhruba jednou za tři dny. Evropský kosmický průmysl ani ve svých nejlepších letech

nezvládl více než jeden start za měsíc a momentálně propadl až k hodnotě „jeden start za rok“.

Toto už není zaostávání o pár procent, ale zaostávání na celé čáře, asi jako „domorodci s oštěpy vs. bílí sáhibové s kulometem“ nebo „kavalerie na koních proti tankové divizi“. Nebe nad našimi hlavami se rychle zaplňuje satelity jiných mocností, teď už opravdu **po tisících**, a my na to jenom hledíme, resp. držíme se beznadějně zastaralých technologií (Ariane 6 je koncepčně zastaralá už teď, a to zatím letěla jednou). To se nám jednoho dne pěkně vymstí.

No, tak hlavně si zanádejme na Trumpa, Muska a vyhrožujme jim, že zakážeme X (Twitter), nebo že jim rozdáme gigantické pokuty. To nám opravdu hodně pomůže... Čtu-li si reakce na prezidentské volby v USA, vůbec poprvé mám dojem, že ta evropská „ukecaná třída“ (*chattering class*) je hysteričtější než ta americká. (Američtí novináři vyváděli v letech 2016 a 2020, ale letos působí spíš schlíple.)

Ozvěnu toho, že oni mají jakési rakety a počítače, ale my máme Zelený Deal a Sociální Stát, v tom slyším dost zřetelně.

Ozvěna druhá: špatné hospodaření

Sovětský svaz se uzbrojil k smrti a při té příležitosti stihl zdevastovat své životní prostředí. Přebujelé náklady na armádu nemohla tak slabá ekonomika unést a „ranou z milosti“ se jí staly velmi nízké ceny ropy v 80. letech.

EU dneška má podobný, byť ne stejný problém. V některých věcech se přepólovala: její ekonomiku dusí *přehnaná* ochrana životního prostředí a *vysoké* ceny energií. Místo zbrojení, které jsme spíš podcenili, nás ovšem k bankrotu žene něco jiného: přebujelé sociální výdaje. Více než čtvrtina evropského HDP jde

na sociální výdaje, rekordman – Francie – se blíží třetině! (32 procent). To není o nic udržitelnější než chrlení nových tanků a děl za Brežněva.

Evropský sociální model se původně opíral o dva pilíře, které oba zkolabovaly. Tím prvním byl předpoklad, že bude vždycky dost mladých pracovníků, kteří budou přispívat do systému, a tím druhým, že průměrný věk dožití v důchodu nebude příliš velký – dejme tomu 10 let. Jenže demografie se od té doby v celém vyspělém světě vyvinula, jak se vyvinula, a vzhledem k posunům ve zdravotní péči není výjimkou, že někdo v tom důchodu stráví 25-30 let.

Matematicky to nedává smysl, a co nedává matematicky smysl, to nevydrží fungovat.

Ozvěna třetí: vláda aparátčků

Věřte nevěřte, Evropská komise původně nebyla zamýšlena jako náhrada vlády EU. Měli to být lepší úředníci dohlížející na plnění existujících pravidel, ale zdrženliví, co se vlastní politické iniciativy týče. Jenže zhruba v době Junckerova předsednictví začali v EK zkoušet „plíživou expanzi vlastního vlivu“ a žádný velký stát to včas nezatrhl – Merkelové to nejspíš vyhovovalo, Hollande byl extrémně slabý prezident a Britové na cestě ven.

Proto teď vznikají taková dramata kolem toho, jestli nějaká španělská socialistka bude v Komisi nebo ne. Protože aparátčci mají příliš velký vliv – větší, než bylo zamýšleno.

Vláda aparátčků je dobrý recept na ekonomickou stagnaci – jsou to vesměs lidé, kteří dávají přednost papírům před vším ostatním. (Je zajímavé, že v této pasti nejsme sami, ale zpátky do ní vlezla i Čína, kde si Si zase shrábl veškerou moc k sobě a nasadil čínským podnikatelům náhubek a chomout; však taky čínský hospodářský růst v posledních letech dost zpomalil.) Nedůvěřují

trhu a snaží se jej těžkou rukou někam dirigovat: *tohle musíte, tohle nesmíte*. Snaží se plánovat budoucnost na dekády dopředu, bez ohledu na to, že realita se vždycky vydala jinými cestičkami.

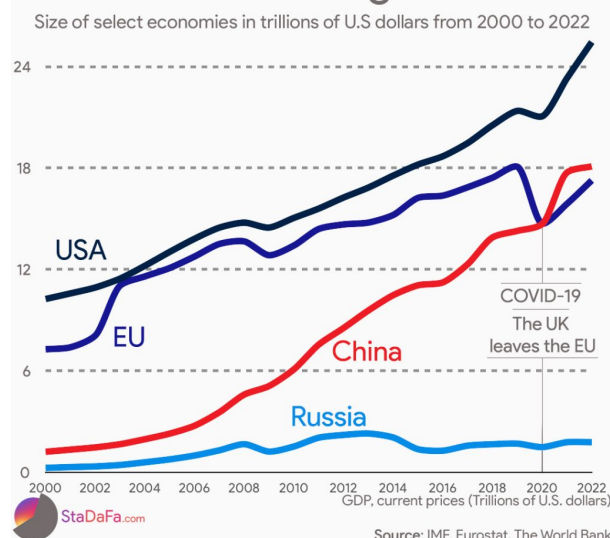
Víte, co je to takzvaná „Lisabonská strategie z roku 2000“? Tehdy EU, znepokojená známkami zaostávání za Amerikou, přijala závazek „učinit z EU do roku 2010 nejkonkurenceschopnější a nejdynamičtější znalostní hospodářství na světě, které vytváří více lepších pracovních příležitostí a vyšší sociální soudržnost“. Rudšiši ve všech stranách z toho byli nadšení (u nás např. Ransdorf), jenom ten skutek jaksi utek a nůžky se rozevíraly dál.

Jsem si jist, že takových strategií, jak „dohnat a předejít“, ještě v EU vymyslíme dost. Jenom je trochu varovné, že Švýcarsko, Norsko a Island, jedny z mála evropských zemí, které s tou Amerikou stále ještě ekonomicky drží krok, se do té unie jaksi nechtějí přidat...

Názory vyjádřené v tomto článku jsou názory autora a nemusí nutně odrážet stanoviska Epoch Times.

Marian Kechlibar je autorem knihy Krvavé levandule, a série sedmi dílů Zapomenutých příběhů. Publikuje na svém blogu kechlibar.net.

Is the EU becoming irrelevant?

PŘEČTĚTE SI TAKÉ

[ERÚ reaguje na kritiku Topolánka a Teplárenského sdružení ohledně diskriminace českých](#)

odběratelů plynu

Teplárenské sdružení se ohradilo vůči návrhu ERÚ zvýšit poplatky za přepravu plynu tuzemským zákazníkům, zatímco přeprava plynu do zahraničí bude výrazně levnější. Také odmítá, aby státní podnik Net4Gas dostával bonusy v řádech stovek milionů za plnění svých zákonných povinností.

„Cena za normálnost.“ Kdo získal první ceny za svobodu projevu a proč má anticenu Calverova banda?

Přerušení datových kabelů v Baltském moři: Dánsko údajně zadržuje podezřelou čínskou loď

Evropští ropní giganti přibrzdí dekarbonizační ambice, potřebují zisk

Dramatický snímek Aneta znovu otevírá absurdní případ údajné „sebevraždy třinácti ranami nožem“

Epoch sdílení

Nejčtenější články

„Tohle už pro mě není armáda, do které jsem vstupoval,“ říká voják, který chce dát své velitele k soudu

„Cena za normálnost.“ Kdo získal první ceny za svobodu projevu a proč má anticenu Calverova banda?

Tichý průvod ulicemi Jihlavy: Věříme, že světlo zvítězí nad temnotou

Německo varuje před následky, pokud Čína prodá Rusku smrtící bezpilotní letouny.

Trump potvrdil, že je připraven vyhlásit výjimečný stav a zahájit masové deportace

Vybrané články

Od úletů fantazie k protestům: Pád britského premiéra Keira Starmera

Česká petice znovu požaduje zákaz komunistické ideologie

Jak Fialův výrok o dohnání německých platů komentují ekonomové a Kalousek? A co na to premiér?

Zelenskyj si je jistý, že válka na Ukrajině díky Trumpovi „skončí dříve“

Změna pohledu na obezitu: Čelíme svalové krizi?

Více článků